

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. София, 02.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 13.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **9170** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144-178 АПК. Образувано е по жалба на Т. С. Н. срещу Заповед № РД-18-40/20.07.2011г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, в частта и относно имот с идентификатор № 12084.2749.57; № 12084.2749.726; № 12084.2749.724; № 12084.2749.2529.

Възраженията на жалбоподателката се свеждат до това, че неправилно е нанесена границата на собствения и имот № 12084.2749.724 и имоти 12084.2749.726 и 12084.2749.57. Посочва се, че имот № 12084.2749.57 не е самостоятелен имот, а е част от нейния, както и че границата между този имот и имот № 12084.2749.726 е неправилно нанесена, като имот 12084.2749.726 е разширен за сметка на нейния имот. Твърди се, че се стеснява пътя, представляващ имот № 12084.2749.2529. (уточнението направено с изрична молба от 16.02.2012г.) Моли съдът да отмени заповедта в обжалваната част, ведно със законните последици. Подробни съображения са изложени в писмени бележки, към които са приложени писмени документи, които съдът счита за неотносими към спора, поради което не следва да ги приема като доказателства по делото.

Ответникът – Изпълнителния директор на АГКК, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли същата да бъде отхвърлена по съображения изложени в съдебно заседание. Твърди, че имотът е нанесен в съответствие с наличните кадастрални данни.

Заинтересованите страни В. Р. Д., Д. Р. Д., Г. Р. Д., Т. Р. М., чрез процесуалния

си представител, молят съдът да остави жалбата без разглеждане като недопустима, поради липса на правен интерес от оспорването, алтернативно без уважение. Претендират разноси по представен списък.

Заинтересованите страни – С. Н. Н., М. Й. Н., Н. Г. Н., К. Г. Н. и СО, район В. не изразяват становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и след като провери обжалвания акт съобразно чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт по силата на чл. 49, ал. 2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/. Жалбата е подадена от лице, за което е налице правен интерес от оспорването. Същото се легитимира като собственик на имот попадащ в тази част от район В., за която с оспорваната заповед са одобрени кадастралната карта и кадастралните регистри. В тази връзка не се споделят доводите на адв. Д., относно липсата на правен интерес за жалбоподателката да оспорва заповедта. Н. оспорва удължаването границите на имот № 12084.2749.726 (собствен на доверителите на адв. Д.), като твърди, че с удължаването на този имот се засяга нейн имот - 12084.2749.57, който неправилно бил нанесен като самостоятелен, а не част от нейния, както и че с удължаването на имота и се стеснява пътя за достъп. Имот 12084.2749.726 и имот 12084.2749.724 имат и обща граница. Доколко твърденията на жалбоподателката са основателни е въпрос по същество, а не по допустимост на жалбата. Тъй като са наведени и твърдения относно стеснен достъп до път - имот 12084.2749.2529 по същите съображения жалбата е допустима и относно този имот, въпреки липсата на обща граница. Жалбата е подадена в срока по чл. 49, ал. 2 ЗКИР. От доказателствата по делото се установи, че заповедта е обнародвана в ДВ бр. 61/09.08.2011г. С оглед изложеното, настоящия съдебен състав приема, че се обжалва в срок, подлежащ на оспорване акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Жалбоподателката се легитимира като собственик на неурегулирано дворно място, съставляващо имот пл. № 724 по неодобрения кадастрален план на [населено място], [населено място], заедно с построената в него едноетажна жилищна сграда. Това е видно от представения по делото нотариален акт за собственост върху недвижим имот по давност № 39 от 11.05.1992г. По делото от жалбоподателката е представен договор за продажба на недвижим имот от 25.08.1978г. за закупуването на 300 кв. м. в м. „Р.“. Въз основа на този договор Т. Н. твърди, че е собственик на част от имот с идентификатор № 12084.2749.57.

Със Заповед № РД-16-32/05.09.2008г. на изпълнителния директор на АГКК, на основание чл. 35, ал. 1 и ал. 2 от ЗКИР е открито производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на СО, район „В.“. В заповедта е посочено (т. 3), че в 30 – дневен срок от обнародването на заповедта собствениците са длъжни да означат на свои разноси границите на поземлените имоти, находящи се на територията на района, в съответствие с актовете за собственост. Заповедта е обнародвана в ДВ бр. 83 от 23.09.2008г. и е публикувана в два ежедневника.

Видно от съставения протокол № КД-10-20-64/17.11.2009г. комисия назначена от изпълнителния директор на АГКК със Заповед № РД-14-45 от 26.05.2008г. е приела

кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място]. В ДВ бр. 89/11.11.2011. е публикувано съобщение за приетите кадастрална карта и кадастрални регистри на [населено място]. Предоставен е 30-дневен срок от обнародването за писмени искания и възражения по тях от заинтересованите лица. Съобщение е публикувано и в два ежедневника.

По делото е изслушана и приета съдебно – техническа експертиза, която съдът кредитира като обоснована, непротиворечива, кореспондираща със събраните по делото доказателства и изготвена от вещо лице с необходимата професионална квалификация. Вещото лице е посочило, че имотът на жалбоподателката е неурегулирано дворно място и се намира извън обхвата на регулационния план на [населено място]. За нейния имот не е отреден урегулиран поземлен имот /УПИ/. За територията, в която се намира имота има неодобрен кадастрален план, в който е нанесен имота на Н., описан в представения нотариален акт за собственост. Графичната площ на имота по този план е 881 кв. м. Налична е и карта на възстановената собственост, като имотът не е нанесен в тази карта, а представлява част от имот № 175004. Имотът на жалбоподателката е нанесен в кадастралната карта в съответствие с границите от кадастралния план и е с идентификатор 12084.2749.724. Имотът е нанесен в съответствие с наличните кадастрални данни. По отношение на имоти с идентификатор 12084.2749.57 и 12084.2749.726 вещото лице е посочило, че границата между тези имоти не е материализирана на място. В кадастралната карта границата е отразена в съответствие с границата от кадастралния план между имот 12084.2749.726 и имот без планоснимачен номер. Имот идентификатор 12084.2749.57 се използва за достъп до имота на Н.. Експертизата посочва, че имот 12084.2749.724 и имот 12084.2749.57 не представляват един общ обект на правото на собственост, въпреки претенциите на жалбоподателката. Границите на имот 12084.2749.2529 не са материализирани на място. Този имот е обособен след съвместяването на имотите от картата на възстановената собственост и имотите от кадастралния план. Вещото лице посочва, че теренът, който се използва за път за достъп до имот 12084.2749.724 от [улица]представлява част от имот с идентификатор 12084.2749.31. В открито съдебно заседание вещото лице е посочило, че пътят, който се използва за достъп от „Л. шосе” не е отразен в кадастралната карта така, като съществува. Това е територия, която се ползва за път, но не е отредена за път с регулационен план. Пътят се намира върху имот 12084.2749.31.

При така установените факти съдът обосновава следните правни изводи:

Заповедта е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 49, ал. 1 от ЗКИР приетите кадастрална карта и кадастрални регистри на района се одобряват със заповед на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър. При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосновават отмяна на заповедта само на това основание. От представените по делото доказателства се установи спазването на процедурата регламентирана в ЗКИР – чл. 35 - 50 и в Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри /Наредба № 3/2005г./, в редакцията и към датата на издаване на заповедта.

При издаването на заповедта настоящата инстанция намира, че не са допуснати и нарушения на материалния закон. При създаването на кадастралната карта и кадастралния регистър административният орган е длъжен, съгласно чл. 41, ал. 1 от

ЗКИР да обедини както данните, които се съдържат в карти, планове, регистри и друга документация, така и тези, които са набрани от различни измервания, в т. ч. такива, направени на място. В разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3/2005г. приоритетно са определени начините за установяване на границите на поземлените имоти при създаването на кадастралната карта. В процесния случай от доказателства по делото се установи, че имот 12084.2749.724 е нанесен в кадастралната карта в съответствие с наличните кадастрални данни по чл. 41 от ЗКИР и чл. 41 от Наредба № 3 от 2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри /Наредба № 3/2005г./ Границата на имот 12084.2749.724 и имот 12084.2749.726 е нанесена в съответствие със законовите изисквания. Жалбоподателката не е представила доказателства и не навежда твърдения, че е възразила срещу приетата кадастрална карта, както и че на място съществуващите граници са различни от тези, които са отразени в кадастралната карта. Жалбоподателката възразява срещу съществуващата в кадастралната карта граница между нейния имот и имот 12084.2749.57. За последния имот твърди, че част от него е нейна собственост и че не е следвало да бъде нанасян като отделен имот. Тези твърдения на Н. не се подкрепят от доказателствата по делото. На първо място представения договор за закупуване на част от този имот не е в предвидената от закона нотариална форма и не удостоверява прехвърлено право на собственост върху недвижим имот, освен това спорове за собственост не се разрешават в настоящото производство. Освен това в този договор не е посочено 300 кв. метра от кой точно имот в м. Р. се закупува, къде се намира същия, с кои имот граничи. Предвид това не може да се установи, че Н. е собственик на част от 12084.2749.57. и че между този имот и нейния имот не следва да има граница. Експертизата посочи, че имот 12084.2749.57 е нанесен в съответствие с наличните кадастрални данни. По отношение на имота Н. следва да установи по съответния ред и с необходимите документи правото си на собственост. След това може по реда на чл. 53 ЗКИР да иска изменение на кадастралната карта и регистър.

По отношение на границата между имот 12084.2749.726 и 12084.2749.57. Същата не е материализирана на място и в оспорваната кадастрална карта е нанесена в съответствие с кадастралния план, поради което възраженията на жалбоподателката са неоснователни.

По отношение на имот 12084.2749.2529. Този имот няма обща граница с имота собственост на Н., но тя твърди, че използва същия като път за достъп до собствения си имот. От доказателствата по делото се установи, че липсва регулационен план съгласно, който този имот да е отреден за път, освен това достъпът до имот 12084.2749.724 се осъществява чрез път, които се намира върху друг имот. Имотът е нанесен в съответствие с кадастралните данни.

Предвид гореизложеното жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед отхвърлянето на жалбата и при направено от заинтересованите страни В. Р. Д., Д. Р. Д., Г. Р. Д., Т. Р. М. искане за присъждане на разноски, на основание чл. 143, ал. 3 АПК, такива следва да им се присъдят в доказан по делото размер и съгласно представения списък на разноските, срещу който не е възразено. За В. Р. Д., Д. Р. Д., Т. Р. М. е представен договор за правна защита и съдействие бланков №0211017. В същото е отразено, че между адвоката и страните е договорено и заплатено възнаграждение от 400 лв. За Г. Р. Д. е представен договор за правна

защита и съдействие бланков № 0211015. Договорената и заплатена сума е 200 лв. Ответникът не е сторил разноси и не претендира такива, поради което не му се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав, на основание чл. 172, ал. 2, предл. 4 АПК:

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. С. Н. срещу Заповед № РД-18-40/20.07.2011г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, в частта и относно имот с идентификатор № 12084.2749.57; № 12084.2749.726; № 12084.2749.724; № 12084.2749.2529.

ОСЪЖДА Т. С. Н. ЕГН [ЕГН] от [населено място], ж. к. Л., [жилищен адрес]07 да заплати общо на В. Р. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], Д. Р. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], Т. Р. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] сумата от 400 лв. деловодни разноси.

ОСЪЖДА Т. С. Н. ЕГН [ЕГН] от [населено място], ж. к. Л., [жилищен адрес]07 да заплати на Г. Р. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], сумата от 200 лв. деловодни разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд на Р. Б..

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: